

Nr 21

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen.

Genom en den 18 mars 1960 dagtecknad proposition, nr 111, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

**lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen
den 21 maj 1948 (nr 237)**

Härigenom förordnas, att 4 och 43 §§ skogsvårdslagen den 21 maj 1948 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

För varje landstingsområde eller, där Konungen så förordnar, för annat område skall finnas en skogsvårdsstyrelse, vilken skall hava uppsikt över att skogsmark med därå växande skog skötes i enlighet med vad i denna lag stadgas.

I fråga om skogsmark, belägen inom området för stad, som icke deltagar i landsting, utövas uppsikten av den skogsvårdsstyrelse, vars verksamhetsområde i övrigt helt eller till större delen omgiver staden.

43 §.

1 mom. Är någon missnöjd med beslut, som enligt denna lag meddelats av skogsvårdsstyrelse, må han däröver anföra besvär hos skogsstyrelsen, dock att klagan icke må föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten till klagan ej inskränkt till viss tid. I andra

4 §.

Uppsikt över att skogsmark med därå växande skog skötes i enlighet med denna lag utövas av vederbörande skogsvårdsstyrelse.

43 §.

1 mom. Är någon missnöjd med beslut, som enligt denna lag meddelats av skogsvårdsstyrelse, må han hos skogsstyrelsen söka ändring genom besvär, vilka skola ingivas till skogsvårdsstyrelsen. Klagan må dock icke föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

fall skola besvären, vid talans förlust, hava inkommit inom en månad efter det klaganden erhöll del av beslutet. Underrättelse härom skall meddelas i beslutet.

2 mom. Över skogsstyrelsens beslut i ärende, varom i denna lag förmäles, så ock över länsstyrelsens beslut i ärende, som avses i 28 § 3), må klagan föras hos Konungen genom besvär, som skola *hava inkommit till jordbruksdepartementet inom en månad från den dag klaganden erhöll del av beslutet*. Klagan må jämväl föras av skogsvårdsstyrelse, där skogsstyrelsen ändrat eller upphävt skogsvårdsstyrelsens beslut.

till klagan ej inskränkt till viss tid. *Beslut, som må överklagas, skall innehålla föreskrift om vad den som vill besvära sig därvid har att iakttaga.*

2 mom. Över skogsstyrelsens beslut i ärende, varom i denna lag förmäles, så ock över länsstyrelsens beslut i ärende, som avses i 28 § 3), må klagan föras hos Konungen genom besvär, *vilka skola ingivas till jordbruksdepartementet*. Klagan må jämväl föras av skogsvårdsstyrelse, där skogsstyrelsen ändrat eller upphävt skogsvårdsstyrelsens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1960.

Beträffande överklagande av beslut, som meddelats före nämnda dag, skola äldre bestämmelser tillämpas.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I proposition den 11 mars 1960 (nr 106) har framlagts förslag angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m. samt förslag till ny förordning angående skogsvårdsstyrelser. Propositionen har hänvisats i viss del till statsutskottet och i övrigt till jordbruksutskottet. Förslagen, som bygger på ett av 1955 års skogsvårdsutredning avgivet betänkande (SOU 1958: 30), förutsätter ändring av de i 4 § skogsvårdslagen meddelade bestämmelserna om skogsvårdsstyrelsens verksamhetsområde. Förevarande proposition nr 111 innehåller förslag till sådan ändring. Samtidigt föreslås ändring av besvärbestämmelserna i 43 § skogsvårdslagen för att bringa dessa i överensstämmelse med lagen den 4 juni 1954 om besvärstid vid talan mot förvaltande myndighets beslut.

De grundläggande bestämmelserna om skogsvårdsstyrelser

Utredningen anför, att det synes rationellast att dessa bestämmelser meddelas i den inledande paragrafen i skogsvårdsstyrelseförordningen. Indelningen i skogsvårdsstyrelseområden bör därvid enligt utredningen ske genom anknytning till länsindelningen. Utredningen framhåller vidare, att vid en lösning i enlighet med dess förslag de nuvarande bestämmelserna i 4 § skogsvårdslagen om skogsvårdsstyrelse såsom tillsynsmyndighet skulle kunna ersättas med en bestämmelse om att uppsikt över att skogsmark med

därå växande skog skötes i enlighet med vad i skogsvårdslagen stadgas skall utövas av vederbörande skogsvårdsstyrelse.

Utredningens förslag om ändring av 4 § skogsvårdslagen har inte föranlett någon erinran under *remissbehandlingen* av utredningens betänkande.

Departementschefen ansluter sig till den av utredningen uttalade uppfattningen. I det framlagda förslaget till ny förordning angående skogsvårdsstyrelser (prop. 106/1960) har sålunda upptagits bestämmelser om skogsvårdsstyrelsernas verksamhetsområden. Enär dessa bestämmelser icke låter sig förena med stadgandet i 4 § skogsvårdslagen finner departementschefen detta stadgande böra ändras och därvid erhålla den avfattning som utredningen föreslår.

B e s v ä r s f ö r f a r a n d e t

Förutom den möjlighet som enligt 43 § 1 mom. skogsvårdslagen föreligger att anföra besvär mot beslut, som enligt skogsvårdslagen meddelats av skogsvårdsstyrelse, kan vissa andra beslut av skogsvårdsstyrelse överklagas enligt 2 § tredje stycket *förordningen den 30 maj 1941 angående skogsvårdsstyrelser*. Däri stadgas att klagan över skogsvårdsstyrelses beslut om tillsättande, entledigande eller disciplinär bestraffning av personal hos styrelsen samt om tillämpning av gällande avlöningsföreskrifter må föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka skall ingivas till jordbruksdepartementet inom tre veckor från det klaganden erhöll del av beslutet, dock att besvär beträffande tjänstetillsättning skall ingivas inom tre veckor från den dag, då beslutet tillkännagavs genom anslag i styrelsens lokal.

Besvär bestämmelser avseende beslut av skogsstyrelsen återfinnes, förutom i 43 § 2 mom. skogsvårdslagen, i instruktionen den 22 april 1949 (nr 148) för skogsstyrelsen (ändr. 1952:749), som i 31 § anger, att den som icke åtnöjes med styrelsens beslut äger, där ej annorlunda är stadgat, hos Kungl. Maj:t söka ändring genom besvär, vilka skola hava inkommit till vederbörande statsdepartement senast en månad från, eller, då beslutet angår tjänstetillsättning eller förslag därtill, senast å tjugonde dagen efter den dag, då klaganden erhållit del av beslutet, eller, därest detsamma tillkännagivits genom anslag eller blivit kungjort i allmänna tidningarna, efter anslagsdagen respektive dagen för kungörandet.

I syfte att så långt möjligt få till stånd enhetliga regler om besvärstid inom förvaltningsförfarandet har genom *lag den 4 juni 1954 om besvärstid vid talan mot förvaltande myndighets beslut* stadgats, att besvär över sådant beslut skall, om ej annat följer av lag eller författning, vid äventyr av talans förlust ha inkommit till vederbörande myndighet inom tre veckor från det klaganden fick del av beslutet; dock skall besvärstiden för menighet vara fem veckor.

Allmänna verksstadgan den 7 januari 1955 innehåller vissa för ämbetsverk och andra myndigheter gemensamma förvaltningsbestämmelser. Stad-

gan blir tillämplig å viss myndighet, om Kungl. Maj:t förordnar härom. Den innehåller i 29 § bestämmelser om besvär över myndighetens beslut. Å dessa bestämmelser är besvärstidslagen tillämplig. Stadgan har hittills icke gjorts tillämplig å skogsstyrelsen.

Utredningen anför beträffande besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut, att den funnit övervägande skäl tala för att rätten att fullfölja talan göres generell. Utredningen föreslår därför att, vid sidan av fullföljdsbestämmelserna i skogsvårdslagen, i förordningen om skogsvårdsstyrelser meddelas generella bestämmelser angående rätt att anföra besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut. I likhet med vad som är fallet vid besvär över beslut enligt skogsvårdslagen bör enligt utredningens åsikt skogsstyrelsen vara besvärsmyndighet i fråga om besvär, som anförs med stöd av förordningen.

Vad utredningen sålunda föreslagit har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av samtliga *remissinstanser* utom en skogsvårdsstyrelse, som ifrågasatt nödvändigheten av att utvidga besvärsrätten.

Sedan inom jordbruksdepartementet upprättats en promemoria med förslag till besvärssystem i förordningen om skogsvårdsstyrelser av samma innebörd som utredningen förordat, har *besvärssakkunniga* efter remiss avgivit yttrande över promemorian. De sakkunniga anför bl. a. följande.

Skogsvårdsstyrelse får enligt besvärssakkunnigas mening betraktas såsom sådan förvaltande myndighet som åsyftas i 1954 års besvärstidslag. Den omständigheten att skogsvårdsstyrelserna vid sidan av de egentliga statliga uppgifterna även har att befrämja och understödja den enskilda skogshushållningen samt verka för att skogsvårdsarbetet bedrivs på ett planmässigt sätt synes icke böra föranleda ett annat betraktelsesätt. Uppgifter av sistnämnda typ åvilas ej sällan förvaltande myndigheter. Ej heller synes skogsvårdsstyrelsernas speciella organisatoriska förhållanden giva dem sådan karaktär att de icke bör betraktas såsom förvaltande myndigheter. Reglerna om besvärstid i 1954 års besvärstidslag är sålunda att tillämpa på besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut, i den mån avvikande bestämmelser icke meddelas.

Några särskilda omständigheter av beskaffenhet att böra föranleda, att andra besvärstider meddelas för besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut ände i 1954 års besvärstidslag upptagna, synes icke föreligga. 1954 års besvärstidslag bör sålunda givas tillämpning å besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut. Härav följer enligt gällande lagstiftningspraxis, att besvärstiden icke skall särskilt angivas i specialförfattningens besvärregel, se prop. 201/1954 och t. ex. 57 § länsstyrelseinstruktionen, 59 § nykterhetsvårdslagen och 54 § socialhjälpslagen. Givdes 1954 års besvärstidslag tillämpning å besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut, bör emellertid icke blott besvärssystemen i förordningen om skogsvårdsstyrelser utan även besvärssystemen i 43 § 1 mom. skogsvårdslagen ändras under hänsynstagande härtill. Det torde vara att förvänta, att den i 43 § 2 mom. skogsvårdslagen stadgade besvärstiden för besvär över skogsstyrelsens beslut också kommer att ändras och 1954 års besvärstidslag givas tillämpning i samband med att allmänna verksstadgan göres tillämplig å skogsstyrelsen.

Yttrandet innehåller även förslag till besvärstadgande i förordningen om skogsvårdsstyrelser och till ändrad lydelse av 43 § 1 mom. skogsvårdslagen. Sistnämnda förslag är av följande innehåll.

Är någon missnöjd med beslut, som enligt denna lag meddelats av skogsvårdsstyrelse, må han hos skogsstyrelsen söka ändring genom besvär, vilka skola ingivas till skogsvårdsstyrelsen. Klagan må dock icke föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten till klagan ej inskränkt till viss tid. Beslut, som må överklagas, skall förses med besvärshänvisning. Denna skall innefatta uppgifter om besvärsmyndigheten, om myndighet till vilken besvärsläggaren skall ingivas och dess adress samt om besvärstid.

Departementschefen anser i likhet med besvärssakkunniga att skogsvårdsstyrelse är sådan förvaltande myndighet som åsyftas i 1954 års besvärstidslag och att denna lag bör göras tillämplig å besvär över beslut av skogsvårdsstyrelse. Detta har iakttagits i det förslag till ny förordning om skogsvårdsstyrelser som framlagts.

Departementschefen anför vidare: »För enhetlighetens skull bör samtidigt stadgandet i skogsvårdslagen om besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut — 43 § 1 mom. — anpassas till besvärstidslagen. Stadgandet kan lämpligen givas sådan lydelse som besvärssakkunniga föreslagit, dock att de detaljerade föreskrifterna om besvärshänvisning torde böra ersättas med en bestämmelse om att beslut, som må överklagas, skall innehålla föreskrift om vad den som vill besvära sig därvid har att iakttaga. — Liksom besvärssakkunniga anser jag att även 43 § 2 mom. skogsvårdslagen och besvärshänvisningen i skogsstyrelsens instruktion bör bringas i överensstämmelse med besvärstidslagen. Frågan om ändring i instruktionen torde jag senare få anmäla. — De föreslagna ändringarna bör träda i kraft den 1 juli 1960, vilken dag jag ämnar föreslå för ikraftträdande av den nya förordningen om skogsvårdsstyrelser. I fråga om 43 § torde i likhet med vad som föreskrivits i övergångsbestämmelserna till besvärstidslagen böra stadgas, att äldre bestämmelser skall gälla beträffande överklagande av beslut, som meddelats före ikraftträdandet.»

Lagrådet har lämnat det genom förevarande proposition framlagda förslaget utan erinran.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda förslaget och får därför hemställa,
att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 20 april 1960

På tredje lagutskottets vägnar:

HUGO OSVALD

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Osvald*, Grym, Georg Carlsson, Kristiansson, Ebbe Ohlsson, Åke Larsson, Wirmark och Gunnar Pettersson;

från andra kammaren: herrar Levin, Johansson i Torp, fru Torbrink, herrar Andersson i Ryggestad, Stiernstedt, Nyberg, Grebäck och Bengtsson i Göteborg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.